

rinærmyndighederne ved Lovens Gennemførelse. Som ærede Medlemmer sikkert vil erindre, blev der i det Lovforslag, jeg sidste Gang fremsatte vedrørende Oksebremselarvens Bekæmpelse, her i Tinget indsat en Bestemmelse om, at Eftersynet om Foraaret skulde være tilendebragt inden 15. April. Jeg modsatte mig ikke denne Dato's Indsættelse, men jeg indrømmer, at jeg derved begik en Fejl. Jeg var imidlertid ikke den Gang saa klar paa Virkningen deraf, som jeg er blevet det senere. Som bekendt har det været Genstand for Kritik Landet over og er blevet opfattet som en stor Ukyndighed baade fra Ministerens og fra Rigsdagens Side, at man kunde sætte en saadan Dato, det er blevet hævdet, at det var ganske umuligt at foretage en Udryddelse af Oksebremselarverne inden den 15. April, idet de først blev modne til Udpresning hen paa Sommeren. Hele denne Kritik vil jeg imidlertid ikke give mere for, end den er værd. Forholdet er nemlig det, at Udryddelsen skal foretages, inden Udbindingen af Kreaturerne finder Sted; hvis den ikke kan det, kan den overhovedet ikke foretages. Nu tør jeg vel ikke benægte, at det kan ske, at Oksebremselarver først er modne til Udklemning paa et senere Tidspunkt, og at det for saa vidt ogsaa kan tænkes, at de undgaar Udryddelse, men jeg maa efter mit Kendskab til disse Forhold hævde, at i al Almindelighed lader Udryddelsen af Oksebremselarven sig foretage i Marts og April, og hvis den foretages grundigt i disse Maaned, og det sker før Udbindingen, der her i Landet normalt finder Sted omkring eller før den 10. Maj, vil vi praktisk talt kunne udrydde dette Skadedyr her i Landet.

Men der er en anden uheldig Side ved at fastsætte en bestemt Dag, saaledes som det finder Sted her, og det er derfor, jeg foreslaar denne Dato strøget. Det er den Omstændighed, at selve Udbindingstiden ikke falder samtidig for hele Landets Vedkommende. Foraaret kommer jo til de danske Strande til forskellige Tider; Lolland-Falster har Foraar mindst en Maaned før Vendsyssel, og Udbindingstiden falder ogsaa til forskellige Tider. Derfor er det uheldigt at sætte en Dato som den 15. April. Hensigten med at sætte denne Dato var jo, at Kommunerne, altsaa fra 15. April til 1. Maj, skulde have Tid til at foretage tvungen Udryddelse i de Tilfælde, hvor Kreaturerne ikke selv havde foretaget den. Men de Erfaringer, vi har indhøstet i det forløbne Aar, giver os Anledning til at mene, at det i det hele taget vil være ønskeligt, at de

forskellige Kommunalraad bliver mere frit stillet med Hensyn til den Fremgangsmaade, de vil vælge. Vi fik i Landbrugsministeriet et stort Antal Henvendelser fra Kommunalbestyrelser, hvori de anmoder om, at Fristen maa blive udsat til 1. Maj eller endogsaa ind i Maj, fordi Forholdene paa deres Egn nu en Gang laa saaledes, at det passede bedst med deres Forhold. Vi maatte da fra Ministeriets Side svare, at vi savnede Hjemmel til at foretage en saadan Udskydelse af Fristen. Jeg følte mig ganske vist ikke i Tvivl om, at jeg vilde være i Overensstemmelse med Tinget her, hvor Bestemmelsen var indsat, hvis jeg gjorde det, for det har jo ingen Interesse at fastholde denne bestemte Dato; men da det nu en Gang stod i Loven, vilde det se underligt ud, om Ministeriet skrev: Ganske vist staaer det i Loven, men vi giver jer en anden Dato. Vi sendte saa forskellige Svar, der vel fastholdt Datoen, men dog antydede, at man fra Ministeriets Side intet vilde have imod, at Sogneraadene gik frem paa den Maade, de fandt bedst egnet, naar blot de holdt Hovedformaalet fast. Men det vilde være rigtigt, om Loven var skrevet saaledes, at Ministeriet og Kommunalraadene og de veterinære Myndigheder har den Frihed, som kan være nødvendig.

Ogsaa i anden Henseende vil det være ønskeligt, at der er lidt større Frihed, nemlig hvis det skulde ske, at vi atter fik Mund- og Klovesyge her i Landet. Jeg maa her indskyde, at vi er i den heldige Tilstand, at vi i flere Maaned ikke har haft denne Sygdom, til Trods for at den rundt om i Tyskland og Holland i Øjeblikket optræder meget udbredt; men hvis det skulde ske — man maa jo være forberedt derpaa, selv om man ikke haaber det —, at denne Sygdom atter optraadte her i Landet, vilde det være ønskeligt, om Ministeriet var i Stand til at dispensere fra denne Lov. Saa absolut som Loven er affattet, skal Udryddelse og Eftersyn finde Sted, uanset om der i et Sogn er Mund- og Klovesyge, og dette har aldrig været Hensigten fra Lovgivningsmagtens Side.

Derfor foreslaar man nu Loven affattet saaledes, at det for det første i § 1 fastslaas, at det er en Pligt for enhver Kreaturholder at foretage Udryddelse for sin Besætnings Vedkommende, og endvidere, at Landbrugsministeren — det staaer i § 2 — bemyndiges til at paalægge Kommunalraadene at foretage det Eftersyn, som er nødvendigt. I § 1 er det endvidere foreslaaet, at Loven skal udstrækkes, ikke blot til 1924, som det allerede er vedtaget, men ogsaa til 1925.